

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Sesijas dokuments

20.10.2008

B6-0552/2008

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

Noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem,

ievērojot Reglamenta 103. panta 2. punktu,

iesniedza *Martin Schulz, Hannes Swoboda, Robert Goebbels, Pervenche Berès, Linda McAvan* un *Jan Marinus Wiersma*

PSE grupas vārdā

par 2008. gada 15.-16. oktobrī Briselē notikušās Eiropadomes sanāksmes rezultātiem

Eiropas Parlamenta rezolūcija par 2008. gada 15.-16. oktobrī Briselē notikušās Eiropadomes sanāksmes rezultātiem

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā prezidentūras secinājumus pēc Eiropadomes 2008. gada 15.-16. oktobra sanāksmes,
 - ņemot vērā Eiropadomes ziņojumu un Komisijas paziņojumu par 2008. gada 15.-16. oktobra Eiropadomes sanāksmi,
 - ņemot vērā Padomes 2008. gada 14. maijā pieņemtus secinājumus par ES uzraudzības pamatsistēmu un finanšu stabilitātes pasākumiem un Padomes secinājumus par saistītiem jautājumiem, kurus tā pieņēma saistībā ar 2008. gada 3. jūnija, 2007. gada 4. decembra un 2007. gada 9. oktobra sanāksmēm,
 - ņemot vērā to, ka tas komitejā nesen pieņēma visus tiesību aktu priekšlikumus, kas ietilpst klimata pārmaiņu un enerģētikas jomas tiesību aktu paketē,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā finanšu tirgu pieaugošas integrācijas dēļ pašreizējā finanšu krīze, ko izraisīja finanšu inženierija, izmantojot ASV augsta riska hipotekāros kredītus un atvasinātos produktus, ir satricinājusi finanšu sistēmas visā pasaulē;
- B. tā kā jauninājumi finanšu tirgū var būt lietderīgi, bet šādiem finanšu produktiem jābūt noregulētiem un pārredzamiem, lai nodrošinātu pareizu efektivitātes un stabilitātes līdzsvaru un novērstu to, ka iespējamie riski kaitē ilgtspējīgai ekonomiskai izaugsmei, darbavietu radīšanai un sociālai kohēzijai;
- C. tā kā finanšu tirgiem ir jākalpo īstai ekonomikai nevis pašreizējai situācijai, kad peļņa tiek privatizēta, bet zaudējumu radītās problēmas tiek uzveltas sociālajai sistēmai;
- D. tā kā ar izpilddirektoru un starpnieku kompensēšanas shēmām ir veicināta pārmērīga riska uzņemšanās īstermiņā, apdraudot ilgtermiņā nepieciešamos izpildes rādītājus, piesardzību un atbildību, un, tās nosakot, netiek ņemti vērā individuālie un korporatīvie izpildes rādītāji;
- E. tā kā pašreizējā krīze pierāda to, ka ir nepieciešams reformēt un uzlabot ES fragmentārās pārraudzības struktūru un efektivitāti, jo šī pārraudzība vairs neatbilst finanšu tirgu integrācijas un sarežģītības pakāpei;
- F. tā kā Eiropas Parlaments vairākus gadus ir atkārtoti lūdzis Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka finanšu tirgu regulēšana un uzraudzība ir pietiekami efektīva, lai garantētu

- to stabilitāti un aizsargātu Eiropas pilsoņu iekrājumus, pensijas un darbavietas;
- G. tā kā Komisija un it īpaši par finanšu pakalpojumiem atbildīgais komisārs ir bijis pārāk pasīvs un pastāvīgi atteicies adekvāti atbildēt uz Parlamenta aicinājumiem pieņemt likumdošanas pasākumus, lai uzlabotu finanšu tirgu regulēšanu;
 - H. tā kā Komisijai būtu jāizpilda Eiropas Parlamenta prasība par tiesību aktu priekšlikumiem līdz 2008. gada beigām, kā to, balsojot par *Rasmussen, Lehne* un *Van den Burg/Daianu* ziņojumiem, pieņēma Eiropas Parlamenta vairākums;
 - I. tā kā kopējā valūta ir bijis svarīgākais faktors, kas mīkstinājis globālās finanšu krīzes sekas, ļaujot izvairīties no valūtas maiņas kursu nopietnas krīzes;
 - J. tā kā jau 24 dalībvalstīs ir pabeigtas Lisabonas līguma ratifikācijas parlamenta procedūras;
 - K. tā kā Lisabonas līgumā paredzētās institucionālās reformas ir steidzami nepieciešamas, lai Eiropas Savienība varētu veiksmīgi un līdzsvaroti darboties un tiktu nodrošināta pilnīga demokrātiskā kontrole;
 - L. tā kā 2009. gadā gaidāmi svarīgi politiski notikumi, it īpaši Eiropas vēlēšanas un jaunas Eiropas Komisijas izveide, un tāpēc ir nepieciešama skaidrība par institucionālajiem noteikumiem, kādi būs jāpieņem,

Ekonomiskais un finanšu stāvoklis

Finanšu resursi — krīžu vadība un ilgtermiņa reformas

1. atzinīgi vērtē Eiropadomē pieņemtos secinājumus par ekonomisko un finanšu stāvokli, kā arī 15 ES dalībvalstu rīcības plānu, par kuru vienojās 12. oktobrī, lai glābtu bankas, nodrošinātu maksātpēju un sniegtu garantijas nolūkā atjaunot starpbanku darījumus; pauž atzinību par Lielbritānijas plānu, kuru eiro zonas valstis uzskata par paraugu un kurš parāda Lielbritānijas un eiro zonas finanšu tirgu sasaisti; uzskata, ka, pirmajā eiro zonas valstu un valdību vadītāju sanāksmē, pieņemot šāda līmeņa lēmumus, tiks veicināts labāks ekonomikas un monetārās savienības līdzsvars un radīta nepieciešamība turpmākai attīstībai;
2. uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi, ka dalībvalstis izrāda savu spēcīgo apņemšanos un efektīvas vadības spēju atjaunot labus tirgus apstākļus, radot uzticēšanos; tomēr uzsver, ka šo valstu plānu īstenošanas cieša uzraudzība ir Komisijas atbildība; pauž nosodījumu par sagatavotības trūkumu un to, ka Padome un Komisija sāka rīkoties tikai tad, kad tas, ko uzskatīja par finanšu satricinājumiem, bija kļuvis par nopietnu krīzi;
3. aicina Padomi un Komisiju uzturēt nepieciešamo dalībvalstu solidaritāti, jo īpaši, palīdzot tām dalībvalstīm, kuras krīze skārusi vairāk nekā citas;
4. norāda, ka lielāka pārredzamība, lielāka informācijas pieejamība un labāka riska

pārvaldība ir būtiski faktori, lai novērstu turpmākas krīzes, un ka tāpēc regulējošās sistēmas reformai jābūt visaptverošai un jāattiecas uz visiem dalībniekiem un darījumiem finanšu tirgos; uzsver, ka reglamentējošas iniciatīvas jākoordinē vismaz ES līmenī; atgādina par to, cik svarīgi ir visā pasaulē izskaust nodokļu oāzes un teritorijas, kurās tiek piedāvāti izdevīgāki noteikumi, sākumā slēdzot tās, kuras atrodas ES; tāpēc mudina Komisiju nekavējoties iesniegt priekšlikumu par direktīvas par nodokļu uzlikšanu uzkrājumiem pārskatīšanu;

5. uzsver koordinēšanas nepieciešamību Eiropas līmenī, piemēram, piedāvājot Eiropas mēroga garantijas attiecībā uz noguldījumiem un sistēmiski svarīgu institūciju saistībām; norāda, ka šīm īstermiņa garantijām būtu jāattiecas arī uz nenodrošinātiem aizdevumiem starp regulētām institūcijām, lai atjaunotu starpbanku darījumus; atzinīgi vērtē faktu, ka visas dalībvalstis ievēros vienādu pieeju, bet pastāv uz to, ka tām tā vajadzētu rīkoties neatkarīgi no attiecīgajā valstī atrodošās institūcijas valstiskās piederības, lai saglabātu līdzvērtīgus konkurences apstākļus; ir vienisprātis ar Eiropas Padomi, ka, veicot jebkādas darbības valsts līmenī, jāņem vērā to sekas pārrobežu līmenī attiecībā uz sistēmisku risku, maksāspējas līmeni, konkurences ierobežošanu un uzraudzības mehānismiem;
6. atbalsta Padomes lēmumu palielināt Eiropas Investīciju bankas aizdevēja un aizdevumu ņēmēja lomu, taču uzskata, ka EIB vajadzētu uzticēt uzdevumu palīdzēt bankām atjaunot to kapitālu, izvērsot to par Eiropas līmeņa riska pārvaldības pasākumu papildus valstu plāniem;
7. atzīmē, ka ikreiz, kad kādas finanšu iestādes glābšanai tiek izmantoti valsts finanšu līdzekļi, nodokļu maksātāju un dalībvalstu budžeta interesēs vienlaikus būtu jānodrošina valsts pārraudzība, jāuzlabo pārvaldība, jānosaka iestāžu vadītāju kompensēšanas shēmu ierobežojumi, atbilstīgi jāmaina uzņēmējdarbības modeļi un jāpastiprina pārskatatbildība varas iestādēm; aicina Komisiju izstrādāt vadlīnijas, lai nodrošinātu šī plāna saskaņotu īstenošanu;
8. uzsver, ka iestāžu vadītāju kompensēšanas shēmu izmantošana ir veicinājusi pievēršanos augsta riska īstermiņa peļņas gūšanai; pauž nožēlu par to, ka Eiropas Padome ir tikai aicinājusi ievērot pārskatatbildību, un tāpēc mudina Komisiju iesniegt tiesību aktu priekšlikumus par kompensēšanas shēmām un atalgojumu, kas nodrošinātu, ka: 1) finanšu institūcijas publisko savu atalgojuma politiku, it īpaši noteikumu kopumus par direktoru un starpnieku atalgojumu un kompensācijām; 2) finanšu pārskatos ir skaidri identificējami visi darījumi, kuros ir iesaistīta vadība; 3) piesardzības nolūkā veiktās uzraudzības īstenotāji savos riska pārvaldības novērtējumos iekļauj atalgojuma, prēmiju shēmu un nodokļu politikas ietekmi, lai panāktu to, ka tie ietver līdzsvarotus stimulus un nemudina uzņemties risku;
9. uzsver, ka par jebkādam noziedzīgām darbībām vai krāpšanu, ko varētu atklāt saistībā ar šo krīzi, jānodrošina atbilstīgi spēkā esošajiem valstu tiesību aktiem un tiesas procesiem; turklāt uzsver, ka finanšu iestāžu vadītāji, kuri notiesāti par pienākumu nepildīšanu vai nelikumīgu darbību, uz laiku jāatceļ no amata vai jādiskvalificē no darba visā finanšu nozarē vai atbilstīgajā jomā;
10. atzīmē, ka stāvokli pēc aktīvu vērtības daļējas norakstīšanas vēl vairāk sarežģīja

grāmatvedības metodes izmantošana, saskaņā ar kuru finanšu instrumenta vērtību nosaka, pamatojoties uz tā tirgus cenu (t.s. *mark-to-market* metode); uzsver, ka noteiktos gadījumos tas akceptēs zināmu elastīgumu attiecībā uz patiesās vērtības uzskaites sistēmu, kā to ierosinājusi Starptautisko grāmatvedības standartu padome (*IASB*), taču uzskata, ka tam nevajadzētu apdraudēt pamatkonceptiju; pastāv uz to, ka turpmāk tam jātiek pilnībā iesaistītam ES grāmatvedības standartu apstiprināšanā un *IASB* pārvaldes organizācijas reformēšanā;

11. pauž nožēlu par to, ka Komisija nenodrošināja regulējumu kredītvērtējuma aģentūrām ātrāk, taču atzinīgi vērtē Komisijas pašreizējo priekšlikumu; uzsver, ka šajā priekšlikumā būtu jāparedz prasība kredītvērtējuma aģentūrām vērtēšanu nošķirt no pārējiem pakalpojumiem (piemēram, konsultēšana par darījumu strukturēšanu), ko tās sniedz attiecībā uz visām obligācijām un vienībām, ko tās vērtē, kā arī izmantot konsekventu un atbilstīgu novērtēšanas terminoloģiju un atbalsta pārredzamību, skaidrību un datu sniegšanu par kompleksiem finanšu produktiem; uzskata, ka šajā priekšlikumā būtu arī jāparedz, ka pārvēršana vērtspapīros un kredītvērtēšanas process neizraisa nepamatotu ar vērtspapīriem nodrošinātā produkta kopējās vērtības palielināšanos, pārsniedzot tā pamatā esošo aktīvu vērtību, kā arī jāietver prasība kredītvērtējuma aģentūrām paplašināt informācijas sniegšanu un novērst vai mazināt asimetriskās informācijas sniegšanu un neskaidrību, kā arī informēt par interešu konfliktiem;
12. norāda, ka pašreizējie valsts uzraudzītāju tīkli, uzraudzības pasākumi un tiesiski nesaistošie saprašanās memorandi nav pietiekami, lai risinātu globālo krīzi, ko izraisīja tirgus un ietekmīgu pārrobežu finanšu grupu neveiksmes; pauž dziļu nožēlu, ka Eiropadomē pieņemtajos secinājumos šī problēma nav pienācīgi risināta, un mudina Komisiju līdz 2008. gada beigām iesniegt tiesību aktu priekšlikumus, pamatojoties uz *Van den Burg/Daianu* ziņojumu par uzraudzības struktūru nākotnē;
13. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu izveidot augsta līmeņa grupu, lai izstrādātu stabilu un ilgtspējīgu uzraudzības sistēmu, kas nodrošinātu labāku nozaru un pārrobežu integrāciju un koordināciju; pastāv uz to, ka šīs grupas sastāva noteikšanā un tās sekretariāta izveidē jāņem vērā Eiropas Parlamenta viedoklis, un uzsver, cik svarīgi ir piešķirt grupai īstermiņā precīzi definētas pilnvaras un pienākumu atskaitīties Padomei, Komisijai un Parlamentam;
14. ievēro, ka ir izveidota augsta līmeņa vienība darbam ar finanšu krīzes jautājumiem, bet pauž nožēlu, ka šī vienība nodrošina tikai neformālus brīdinājumus, informācijas apmaiņu un situācijas izvērtēšanu; spēcīgi kritizē faktu, ka Eiropas Parlaments šās krīzes vienības darba netiek iesaistīts; atbalsta to, ka tiek izveidota spēcīgāka agrā brīdinājuma sistēma, kuru vadītu Komisija un kurai tiktu piešķirtas koordinācijas un izpildes pilnvaras, iesaistot šajā sistēmā arī 3. līmeņa komitejas;
15. uzsver to, cik svarīgi ir stiprināt ES līmeņa koordināciju pirms G8 valstu tikšanās, un ir pārliecināts par nepieciešamību rast pašreizējai krīzei globālus risinājumus, kuri veicinātu jaunas finanšu kārtības iedibināšanu, reformējot Bretonvudsas sistēmas iestādes; atbalsta saistībā ar šo pieņemto Eiropas Padomes pieeju un atbalsta iespēju, ka SVF uzņemtos pasaules līmeņa uzraudzību un darbotos kā šķērjtiesnesis monetāros jautājumos; atbalsta SVF aicinājumu veikt liela apmēra starptautisku intervenci, lai stimulētu pasaules

ekonomiku;

16. aicina starptautiskās organizācijas, ES un valstu iestādes pieņemt dažādus pasākumus, lai nodrošinātu, ka vairs nekad nerodas tik milzīga krīze, un censtos garantēt, ka finanšu pakalpojumi darbojas īstās ekonomikas interesēs, īpaši attiecībā uz izaugsmi un nodarbinātību;
17. atzīst, ka pašreizējā finanšu krīze nedrīkst kavēt ES atbildību pret nabadzīgajiem pasaules iedzīvotājiem un tās rezultātā nedrīkst samazināt saistības sniegt attīstības palīdzību, kas ir būtiska Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanai;

Sekas īstās ekonomikas jomā

18. atzinīgi vērtē ECB lēmumu eiro zonā samazināt procentu likmi, taču aicina saistībā ar šo panākt turpmāku skaidru un spēcīgu virzību;
19. spēcīgi uzsver, ka Eiropas makroekonomiskās politikas pamatnostādnēm jābūt tādām, lai, ātri un koordinēti reaģējot, nosargātu īsto ekonomiku no pamatīgas lejupslīdes; tādēļ aicina pilnībā izmantot Stabilitātes un izaugsmes pakta, īstenojot tā mehānismus ciklisko krīžu ietekmes novēršanai un tērējot papildu izdevumus, lai veicinātu strukturālas izmaiņas un augstas kvalitātes publisko finanšu sistēmu;
20. uzsver nepieciešamību rīkoties attiecībā uz finanšu stabilitāti un sistēmisko risku; mudina Komisiju un Padomi atjaunot Lisabonas programmu un šajā ekonomisko traucējumu laikā līdz gada beigām pieņemt dalībvalstu reformu programmas, lai aizsargātu ES pilsoņu darbavietas un ienākumus;
21. uzskata, ka dalībvalstu vienlaicīga un koordinēta darbība attiecībā uz izaugsmi veicinošiem izdevumiem, privāto ieguldījumu sekmēšana un kopīgas iniciatīvas privātā un valsts sektora sadarbībai var radīt ievērojamu sinerģiju un šajā ārkārtīgi grūtajā ekonomiskajā situācijā atbalstīs efektīvu resursu sadalījumu un stimulēs īsto ekonomiku un nodarbinātību visā Eiropā; aicina papildus nesenajiem EIB pasākumiem veikt turpmākus pasākumus MVU atbalstam; turklāt aicina veikt pasākumus, lai atbalstītu mazāk pārticīgu iedzīvotāju pirkjspēju un nodrošinātu aizsardzību pret bezdarbu un cenu pieaugumu mazāk aizsargātām grupām;
22. ļoti atzinīgi vērtē straujo un vispusīgo Komisijas reakciju attiecībā uz valsts atbalsta noteikumu piemērošanu pasākumiem, kuri tika veikti, palīdzot finanšu iestādēm; aicina Komisiju saistībā ar ārkārtas pasākumu stingru uzraudzību izveidot starpnozaru komandu, kurā iekļautu Konkurences ģenerāldirektorāta, 3L3 uzraudzītāju un Eiropas Centrālo banku sistēmas pārstāvjus, lai apkopotu zināšanas un zinātību un nodrošinātu, ka visās dalībvalstīs tiek pieņemti līdzsvaroti, objektīvi un kvalitatīvi lēmumi;

Lisabonas līgums

23. atzīmē Eiropadomes lēmumu decembra sanāksmē noteikt "risinājuma un kopīga kursa" vadlīnijas jautājumā par Lisabonas līguma ratifikāciju; uzsver, ka pašreizējā finanšu krīze un nesenā ģeopolitiskā krīze saistībā ar notikumiem Melnās jūras apkārtnē, skaidri norāda

uz to, cik nepieciešama ir lielāka rīcības spēja, kas paredzēta Lisabonas līgumā;

24. aicina Īriju noskaidrot, kādā veidā pārējās dalībvalstis varētu palīdzēt ratifikācijas procedūrā;
25. atkārtoti apliecina, ka respektē Īrijas referenduma rezultātu, kā arī pārējo dalībvalstu ratifikācijas procedūras un uzskata, ka ir iespējams kļedēt Īrijas iedzīvotāju paustās bažas, nodrošinot risinājumu, kurš būtu pieņemams visiem vistuvākajā laikā;

Enerģētika un klimata pārmaiņas

26. atzinīgi vērtē Eiropadomes apņemšanos, neraugoties uz ekonomiski grūtajiem laikiem, izpildīt savas 2007. gada martā un 2008. gada martā noteiktās saistības; aicina Eiropas Savienības Padomi panākt vienošanos par likumdošanas priekšlikumu, lai pilnveidotu klimata pārmaiņu un enerģētikas paketi līdz 2008. gada decembrim, ņemot vērā ietekmi uz investīcijām un nodarbinātību;
27. šajā sakarā uzsver, ka attiecībā uz valstu mērķu sasniegšanu atjaunojamo enerģiju jomā, izšķiroša nozīme ir pagaidu obligātiem mērķiem dalībvalstīm, lai nodrošinātu atbilstību direktīvas prasībām;
28. atgādina, ka šiem priekšlikumiem ir jāveido saskaņota enerģētikas pakete, kurai jābūt līdzsvarotai un jā saglabā tās galvenie parametri, un mudina Eiropas Savienības Padomi pildīt savas saistības strādāt ciešā sadarbībā ar Parlamentu, lai panāktu savlaicīgu vienošanos;
29. atgādina, ka nepieciešams iekļaut arī Eiropas Parlamenta un Padomes regulas priekšlikumu, ar ko noteiktu emisiju standartus jauniem vieglajiem automobiļiem, kā daļu no Kopienas integrētas pieejas CO2 emisiju samazināšanai no mazjaudas kravas automobiļiem, kas būtu viens no likumdošanas priekšlikumiem kopējā klimata pārmaiņu un enerģētikas paketē;
30. apņemas strādāt ciešā sadarbībā ar Eiropas Savienības Padomi, lai panāktu vienošanos par likumdošanas priekšlikumiem, kas pilnveidotu kopējo klimata pārmaiņu un enerģētikas paketi;
31. atzīmē, ka turpmākajās sarunās Prezidentūra un Komisija ņems vērā stāvokli katrā dalībvalstī un atradīs piemērotus risinājumus dažādām rūpniecības nozarēm, kuras ietekmēs klimata pārmaiņu pakete, lai nodrošinātu darba vietas un konkurētspēju; atgādina Eiropadomei, ka pateicoties šai paketei, tiks arī radītas jaunas darbavietas un nozares, un tā palīdzēs Eiropai būt vadošam spēkam videi draudzīgo tehnoloģiju jomā;

Energoapgādes drošība

32. atzinīgi vērtē Prezidentūras priekšlikumus un ziņojuma projektu par energoapgādes drošību, aicina šos priekšlikumus īstenot vistuvākajā laikā; ar nepacietību gaida

stratēģisko enerģētikas pārskatu, ko Komisija plāno sagatavot 2008. gada novembra un 2009. gada pavasara Eiropadomei, kurā tiks novērtēta "Eiropas enerģētikas politikas" rīcības plāna īstenošana un nepieciešamo pasākumu pieņemšana energoapgādes drošības jomā;

33. uzskata, ka enerģijas avotu dažādošana līdztekus vietējo enerģijas avotu plašākai izmantošanai, decentralizēta enerģijas ražošana un energotaupības pasākumi uzlabos energoapgādes drošību; norāda, ka energoapgādes drošība ir Eiropas Savienības prioritāte; šajā sakarā uzsver, ka ES vienotu atjaunojamās enerģijas projektu izstrādei jābūt galvenajam faktoram, lai nodrošinātu energoapgādi un atbilstību Lisabonas un Gēteborgas mērķiem;
34. atzinīgi vērtē aicinājumu paātrināt Eiropas energoefektivitātes rīcība plāna īstenošanu, tajā pašā laikā atzīmē daudzu dalībvalstu valdību kavēšanos piešķirt prioritāti energoefektivitātes tiesību aktu savlaicīgai un pilnīgai transponēšanai un īstenošanai; uzsver, ka nepieciešamas turpmākas un daudz visaptverošākas energoefektivitātes iniciatīvas, jo īpaši ēku, izstrādājumu un pilsētas transporta jomās;
35. uzskata — lai panāktu energoapgādes drošību, izšķiroša nozīme ir pilnvērtīgai iekšējā tirgus darbībai, atzīmē, ka ES enerģētikas tirgus joprojām nav pilnībā izveidots un tā pilnīga īstenošana ir obligāta; atzinīgi vērtē aicinājumu pabeigt likumdošanas paketes izstrādi iekšējā enerģijas tirgus jomā pirms šī sasaukuma beigām, aicina Padomi sākt sarunas ar Parlamentu par iekšējā enerģētikas tirgus paketi, kuras pamatā būtu 10. oktobrī Energoapgādes regulēšanas padomē panākta politiska vienošanās;
36. atzinīgi vērtē Padomes aicinājumu uzlabot un pilnveidot kritisko infrastruktūru; aicina Komisiju īstenot Eiropas enerģētikas tīklus un izstrādāt prioritāru starpsavienojumu plānu, nepametot novārtā tādas jomas, kā sašķidrinātās dabasgāzes uztveršanas regasifikācijas infrastruktūra un uzglabāšanas iekārtas; atzinīgi vērtē to, ka īpaša uzmanība tiek veltīta izolētiem ES reģioniem; uzsver, cik nozīmīgi ir tālāk attīstīt Eiropas starpsavienojumus un tīkla infrastruktūru, lai piegādātu tirgiem pieaugošo jūras vēja enerģijas piedāvājumu; atzīmē, ka pārrobežu starpsavienojumu izveidošanai būs nepieciešami īpaši pasākumi, piemēram, preferenciāls finansējums vai nodokļu atbrīvojumi; atzīmē, ka TEN trūkstošo savienojumu pabeigšana uzlabos energoapgādes drošību, kā arī veicinās iekšējā tirgus izveides pabeigšanu;
37. aicina izstrādāt integrētu ES mehānismu apgādes drošībai ārkārtas situācijās, paredzot minimālos naftas krājumus Eiropas Savienībā palielināt no 90 līdz 120 patēriņa dienām un izveidot minimālos gāzes krājumus vismaz 90 dienām; atzīmē, ka minimālo gāzes krājumu izveidošanai nepieciešama koordinācija un ieguldījumi no dalībvalstu puses;
38. uzskata, ka iknedēļas publikācijas (pamatojoties uz publiskā sektora datiem, kā tas ir ASV) par Eiropas naftas un naftas produktu krājumiem un šo produktu importu un eksportu, sniedzot datus par katru produkta veidu (jēlnafta, benzīns, dīzeļdegviela, mazuts u. c.), nodrošinātu pasaules tirgus tendenču pārskatāmību;
39. aicina izstrādāt kopējo Eiropas ārpolitiku enerģētikas jomā, kas būtiski uzlabotu energoapgādes drošību visā ES, vienlaikus cenšoties sasniegt ilgtspējības mērķi

starptautiskā mērogā, jo par šo starptautisko centienu labumguvējiem kļūs visi ES iedzīvotāji; uzskata, ka enerģētikas politikai un jo īpaši energoapgādes drošībai ir jābūt integrētai un nozīmīgai kopējās ārpolitikas daļai un ka enerģētikas politika ir jāņem vērā visos politiskajos aspektos;

40. ir pārliecināts, ka Enerģētikas hartas nolīgums (EHN) palīdzēs koordinēt kopējo Eiropas ārpolitiku un ES starptautiskās sadarbības centienus enerģētikas jomā;
41. uzsver nepieciešamību veicināt sadarbību ar kaimiņvalstīm Melnās jūras reģionā ar daudzpusēja institucionāla veidojuma palīdzību, tostarp jautājumos par energoapgādes drošību un tranzītu un tirgus darījumu pārredzamību; uzskata, ka reģiona stabilitātes interesēs un lai nodrošinātu enerģijas plūsmas, ir jāiesaista arī kaimiņvalstis, piemēram, Kazahstāna; pienācīgi ņemot vērā to, cik nozīmīgas ir partnerattiecības ar Kazahstānu, atzinīgi vērtē sadarbības uzlabošanu ar Uzbekistānu un aicina no jauna izvērtēt paredzētā tirdzniecības pagaidu nolīguma apturēšanu;
42. prasa izveidot ciešāku dialogu enerģētikas jomā ar Dienvidkaukāza, Kaspijas jūras un Vidusāzijas reģioniem, kā arī ar Vidusjūras reģionu un Tuvajiem Austrumiem;

Eiropas Imigrācijas un patvēruma pakts

43. atzīmē Francijas prezidentūras priekšlikumu par Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktu; tomēr uzskata, ka tā ir atkāpšanās no ES kopējās imigrācijas un patvēruma politikas mērķiem, kuru Eiropadome noteica Tamperē 1999. gadā, un šajā priekšlikumā nav nekādas norādes uz konkrētiem normatīviem aktiem, jo īpaši attiecībā uz vienotu nosacījumu izveidošanu dalībvalstīs par trešo valstu pilsoņu legālu ieceļošanu un uzturēšanos, bez kuriem šis aicinājums izvairīties no pārmērīgas reglamentēšanas, ir tīri simbolisks;
44. pauž nožēlu par to, ka šajā paktā integrācijas politikai un pilsonībai ir tikai margināla nozīme; uzskata, ka kopējai imigrācijas politikai jābūt balstītai uz pieņēmumu, ka migranti ir individuāli sabiedrības locekļi un potenciāli pilsoņi un tajā jāparedz skaidri un efektīvi politikas virzieni sociālai integrācijai, īpaši ņemot vērā Parlamenta daudz plašāko priekšlikumu attiecībā uz Melnās jūras reģionu;

Turpmākie pasākumi pēc 2008. gada 1. septembra Eiropadomes sanāksmes

45. atzinīgi vērtē Padomes nostāju par situāciju Gruzijā; atgādina par saistībām, kas noteiktas 12. augusta un 8. septembra nolīgumos; uzsver, ka Krievijas karaspēka atkāpšanās no Dienvidosetijas un Abhāzijas apkārtnes teritorijām ir pirmais solis; aicina nodrošināt bēgļu drošu un drīzu atgriešanos un ES novērotāju izvietošanu; pauž nožēlu par Krievijas un Gruzijas sarunu neizdošanu Ženēvā 2008. gada 15. oktobrī;
46. atzinīgi vērtē lēmumu atbalstīt ES austrumu kaimiņus un lūdz Padomei apspriesties ar Parlamentu par turpmāko "Austrumu partnerību";
47. atbalsta Padomes lēmumu atcelt politisko kontaktu aizliegumu ar Baltkrievijas varas

iestādēm, kā arī lēmumu atcelt vīzu izsniegšanas aizliegumu uz sešiem mēnešiem noteiktām Baltkrievijas amatpersonām, tostarp prezidentam Lukašenko; aicina Padomi turpināt dialogu ar Baltkrieviju un izstrādāt politiku attiecībā uz Baltkrieviju, ievērojot striktu pozitīvu nosacītību; aicina Padomi un Komisiju apsvērt iespēju Baltkrievijai selektīvi piemērot EKP, kā arī cilvēktiesību un demokrātijas instrumentus, sniedzot lielāku atbalstu Baltkrievijas pilsoniskajai sabiedrībai; uzsver, ka ES un Baltkrievijas dialogā ir pilnībā jāiesaista Baltkrievijas demokrātiskā opozīcija; pieprasa Baltkrievijas valsts iestādēm atcelt faktisko aizliegumu izsniegt vīzas Eiropas Parlamenta deputātiem; aicina Padomi veikt pasākumus, lai uzlabotu un liberalizētu vīzu izsniegšanas procedūras Baltkrievijas pilsoņiem, tai skaitā pazemināt vīzu maksu Baltkrievijas pilsoņiem, kas iebrauc Šengenas zonā, jo tas ir būtiski cilvēku savstarpējas saskares veicināšanai un palielināšanai un valsts demokratizācijai; atbalsta turpmāku sadarbību ar Baltkrieviju kopīgo interešu jomās, piemēram, tirdzniecība, transports, vide, enerģija, muita, utt.

48. uzsver, ka saistībā ar pašreizējo krīzi pārtikas apritē dalībvalstīm jāievēro savas saistības pret jaunattīstības valstīm; aicina Padomi un Komisiju steidzami vienoties par EUR 1 miljardu lielas shēmas izveidi sīksaimniecību lauksaimnieku atbalstam jaunattīstības valstīs; atkārtoti atgādina, ka ir pienācis laiks Eiropas Savienībai uzņemties vadošo lomu, lai novērstu krīzi pārtikas apritē;
49. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Centrālajai bankai, Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejai, Eiropas Banku uzraugu komitejai un Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraugu komitejai.